

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce: **R. O.**, bytem ....., zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se
sídlem advokátní kanceláře Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř.. Tomáše Bati 21, 761 90
Zlín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2017, č. j. KUZZL-35275/2017, sp. zn.
KUSP-35275/2017/DOP/Mu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že žalovaný potvrdil svým rozhodnutím č. j. KUZZL-35275/2017 ze dne 13. 6. 2017 rozhodnutí Městského úřadu Vizovice č. j.

MUVIZ 6322/2017 ze dne 12. 4. 2017. Odvolací správní orgán zcela ignoruje v rozporu se zákonem odvolatelem tvrzené odvolací důvody. Tedy svým rozhodnutím shledává odvolatele vinným, aniž by byl řádně zjištěn skutečný stav věci.

2. Žalobou žalobce napadá rozhodnutí v celém rozsahu a navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. Navrhovatel také zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo.
3. Žalobce konstatoval, že postupem správního orgánu byl ve smyslu § 65 odst. 2 s.ř.s. zkrácen na svých právech takovým způsobem, mající za následek nezákonnost rozhodnutí. Žalobce konstatoval, že došlo k významnému porušení jeho práva na obhajobu. V přímém rozporu se zásadou oficiality nebylo užito důkazních prostředků naléhavě potřebných ke zjištění skutkového stavu věci.
4. Žalovaný sice uvádí, že bylo ze strany žalobce navrženo provedení místního šetření, které by nepochybně napomohlo k přesnému zajištění místa spáchání přestupku, které má v tomto případě své opodstatnění. V rozhodnutí je uvedeno, že přestupek byl spáchán na silnici I/49 v obci Vizovice v místní části Razov, když bližší určení není uvedeno, což vyvolává, kde měl být údajný přestupek spáchán. S ohledem na skutečnost, že místo není jakýmkoliv způsobem upřesněno v žádné části rozhodnutí, vyvstává otázka, zda bylo vůbec řádně a přesně zajištěno již prvoinstančním správním orgánem. Žalobce považuje přesné zajištění místa za stěžejní i s ohledem na následné prokazování materiálního znaku spáchaného přestupkového jednání.
5. S ohledem na ostatní skutečnosti žalobce doplňuje, že ke spáchání přestupku došlo u benzinové čerpací stanice, tedy v místech s minimální nebo vůbec žádnou zástavbou. Žalobce dále uvádí, že v době, kdy opouštěl prostor benzinové čerpací stanice, nebyla komunikace uzavřena či provoz na ní jakkoli omezen, kdy ovšem zde probíhal motoristický závod, jak uvádí od začátku žalobce ve svém vyjádření. S ohledem na přijíždějící účastníky přidal na krátkou chvíli rychlost a následně ji snížil, když k hlídce policie již dojel rychlostí v místě povolené.

6. Další žalobní námitka žalobce se týkala prokázání materiálních znaků přestupku.

7. Uvedl, že v rámci celého řízení nebyly žalobci naprosto prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. V celém napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho žalobce svým jednáním ohrozil. Žalobce se neztotožňuje se závěrem odvolacího správního orgánu, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Takovéto tvrzení správního orgánu jde naprosto proti smyslu a chápání jednotlivých znaků přestupku, kdy pokud by materiální znaky přestupku odpovídaly znakům formálním, nebylo by potřeba materiální znak prokazovat a zjevně by ani taková definice neexistovala.

8. Odvolací správní orgán sice dále uvádí, že spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu, kdy je společenským zájmem dodržování pravidel silničního provozu, kdy ovšem i tato formulace jde proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku, když toto konstatování by opět stíralo jakýkoli rozdíl mezi těmito znaky.
9. Žalobce se domnívá, že toto konstatování odvolacího správního orgánu je vytvořeno na podporu tvrzení výše uvedeného, že materiální a formální znaky přestupku jsou totožné. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009 je zjevné, že nelze naplnění materiálního znaku odůvodnit naplněním znaku formálního.
10. Pro posouzení materiálního znaku přestupku by ovšem muselo ze strany správního orgánu dojít k přesnému zajištění místa spáchání přestupkového jednání. Přesné zajištění místa považuje žalobce v souvislosti s materiálním znakem přestupku za klíčové, když v místě, kde měl být přestupek spáchán, se jedná o rovný přehledný úsek komunikace. Zde tedy vzniká pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob, když měřená rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném rovném úseku není zjevně nepřiměřenou.
11. Žalobce se též domnívá, že provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí než je maximální povolená bez ohrožení jiných účastníků silničního provozu, neboť nikde není zmíněno, že by žalobce předjížděl jiná vozidla, kdy zcela jistě většina účastníků silničního provozu dodržuje nejvyšší povolenou rychlost a žalobce by byl nucen takovouto rychlostí předjíždět jiná vozidla. Lze se tedy domnívat, že i když žalobce po formální stránce přestupek spáchal, ovšem nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoliv ohrozil. Pro uznání vinným za přestupek musí ovšem správní orgán prokázat naplnění obou těchto znaků přestupkového jednání. Tedy znaky formální i materiální. K tomuto ovšem ze strany správního orgánu nedošlo.
12. S ohledem na tyto skutečnosti i skutečnosti uvedené v předchozím bodu, tedy o době a místě jízdy, kdy měla být překročena nejvyšší povolená rychlost, se žalobce domnívá, že k naplnění materiálních znaků přestupku nemohlo dojít. Svým jednáním sledoval pouze zájem, aby neomezil ostatní účastníky silničního provozu. K tomu lze konstatovat, že nedošlo ani k ohrožení jiných účastníků silničního provozu, ale ani chodců a nikoho jiného.
13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný s žalobními body žalobce nesouhlasil. Uvedl, že při posuzování odvolání podaného žalobcem se opíral o správní spis zpracovaný Městským úřadem Vizovice, dále vzal v potaz veškerá tvrzení a námítky žalobce, které v průběhu správního řízení předložil u správního orgánu I. stupně a také to, co žalobce uvedl v podaném odvolání. Dle žalovaného zde není dán žádný důvod ke zrušení jeho rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
14. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný uvedl:

15. Žalobce byl pravomocně shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Přestupku se dopustil tím, že dne 4. 2. 2017 v 8.39 hod. na silnici I/49 v obci Vizovice, části Razov, na ulici Zlínská u křižovatky k firmě Jelínek při řízení osobního motorového vozidla tov. zn.. ..... ve směru na Zlín, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou obecní úpravou § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu na 50 km/hod, kdy mu byla hlídkou Policie České republiky, dopravním inspektorátem Zlín, laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, naměřena rychlost jízdy 100 km/hod. Při zvážení odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/hod mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 97 km/hod. Nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou pro daný úsek na 50 km/hod tak překročil nejméně o 47 km/hod.
16. V odvolacím řízení odvolací orgán změnou dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu precizoval místo spáchání přestupku (ulice Zlínská, křižovatka k firmě Jelínek) a doplnil odpočtovou toleranci měřicího zařízení ± 3 km/h. V ostatním odvolací orgán odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.
17. K žalobní námitce týkající se spáchání přestupku uvedl:
18. Žalovaný k námitce žalobce uvedl, že ve výroku rozhodnutí upřesnil místo spáchání přestupku a doplnil, že se přestupek stal na ulici Zlínská, u křižovatky k firmě Jelínek, odkud policisté prováděli měření rychlosti vozidel přijíždějících ve směru od centra Vizovic směrem na Zlín.
19. Podle § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění účinném do 30. 6. 2017, musí výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, obsahovat mimo jiné popis skutku s označením místa a času jeho spáchání. Judikatura Nejvyššího správního soudu ve věcech správního trestání klade relativně přísné požadavky na preciznost formulací výroku rozhodnutí správního orgánu. V rozsudku ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1As 92/2009-65, bod 14 Nejvyšší správní soud konstatoval, že výrok správního rozhodnutí je „*klíčovou normativní částí rozhodnutí, na kterou musí být kladeny vysoké formální požadavky*“. Podobně i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2As 34/2006-73, uvedl: „*V rozhodnutí trestního charakteru [...] je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen - to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným*“.
20. Nejvyšší správní soud opakovaně vysvětlil, že hlavním důvodem, proč judikatura vyžaduje, aby byl skutek ve výroku rozhodnutí ve věci správního trestání vymezen co nejpřesněji, je právní jistota, a to za účelem vyloučení nebezpečí záměny skutku, a tím i opakovaného postihu za týž skutek (čímž by došlo k porušení zásady ne bis in idem), a současně umožnění posouzení, zda

nedošlo k prekluzi možnosti postihu za daný skutek (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 1As 180/2012-43, bod 21).

21. Podle Nejvyššího správního soudu nemůžou být na výrok rozhodnutí kladeny nároky přemrštěné, které by odhlížely od vyloženého smyslu a účelu přesné specifikace skutku.
22. V jiném rozhodnutí Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, že „nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. U těchto přestupků bude ve výroku správního rozhodnutí místo spáchání vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým. Zcela přesné místo změření vozidla přestupce je zřejmé z fotografie z měřicího zařízení, jež je součástí záznamu o přestupku“. (rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9As 291/2014-39, bod 28).
23. Podle žalovaného je místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí po změně provedené žalovaným konkretizováno naprosto jasně a srozumitelně a není pochyb, že k přestupku došlo „na silnici I/49 v obci Vizovice, části Razov, na ulici Zlínská u křižovatky k firmě Jelínek při řízení osobního motorového vozidla tov. zn. .... ve směru na Zlín“. Ve výroku rozhodnutí je identifikována nejenom předmětná obec a číslo pozemní komunikace, ale i směr jízdy a název ulice. Společně s uvedením času a způsobu spáchání přestupku výrok konkretizuje skutek tak, že nemůže být zaměněn s jiným.
24. Materiálnímu znaku přestupku + opomenutému důkazu, tedy k další žalobní námitce žalovaný uvedl:
25. Žalovaný vypořádal materiální znak přestupku na straně 6, v bodu ad b) Neprokázání materiálního znaku přestupku, celé straně 7 a straně 8.
26. K žalobní námitce je dále třeba zdůraznit, že žádný důkazní návrh provedení místního šetření žalobce v odvolání neuvedl. Tento důkazní návrh podal žalobce pouze v řízení před správním orgánem I. stupně, který se s důkazním návrhem vypořádal v odůvodnění rozhodnutí na straně třetí v odstavci čtvrtém a pátém. **„Dále v tomto ohledu navrhl doplnit dokazování o provedení místního šetření“.**
27. Dále by měl dle zástupce žalobce správní orgán vzít v potaz okolnosti spáchaného přestupku, následek, míru zavinění a pohnutku vedoucí ke spáchání daného jednání. Pokud se týká materiálního znaku přestupku, má správní orgán za to a uvedl, to již výše v rozhodnutí, že ten je jedním obviněného jednoznačně naplněn. Ke spáchání přestupku obviněného došlo v úseku, kde se sice nenachází hustá bytová zástavba, ale i tak je zde pohyb chodců značný především díky přítomnosti supermarketu, kde právě lidé i v sobotu ráno chodí/jezdí nakupovat. Tyto účastníky silničního provozu mohl obviněný svou rychlou jízdou ohrozit na zdraví a majetku, jež jsou právě důvodem zákonné úpravy zákonodárce. Pokud se

týká povětrnostních podmínek, z fotografie jsou zřejmé zapnuté stěrače na automobilu a mokrá silnice, což svědčí o deštivém počasí a v souvislosti s ním, o nutnosti opatrné jízdy, zajisté nikoliv rychlostí 97 km/hod. Tato rychlost je, jak je obviněnému zajisté známo, rychlostí, jež překračuje i nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou pro úseky mimo obec. I z tohoto důvodu je dle správního orgánu jednoznačně dáno naplnění všech znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku, tzn. i toho materiálního.

28. Místo spáchání přestupku správní orgán popsal v odůvodnění rozhodnutí na straně třetí, vycházejí z místní znalosti. „*Obviněný své motorové vozidlo řídil v úseku, kde je obecnými pravidly silničního provozu stanovena nejvyšší dovolená rychlost na 50 km/hod, a to obecně z důvodu ochrany bezpečnosti a zdraví všech účastníků silničního provozu. Jedná se o dosti frekventovanou silnici, kde se v její blízkosti po pravé straně jízdy na Zlín nachází několik rodinných domů a později odbočka vedoucí k několika firmám ve Vizovicích části Razové, vlevo je pak PennyMarket, autoservis, autobazar, stanice technické kontroly a opět další firmy. Lze zde tedy očekávat zvýšený pohyb chodců a motorových vozidel vyjíždějících od těchto objektů na hlavní silnici, a to přesto, že ke skutku došlo v sobotu. Díky tomuto faktu má správní orgán za to, že materiální znak přestupku byl bezpochyby jednáním obviněného naplněn. Navíc rychlost jízdy obviněného byla 97 km/hod (po odpočtu tolerance měřícího zařízení), což znamená překročení rychlosti i pro úseky nacházející se mimo obec, což je z hlediska společenské nebezpečnosti velice zásadní fakt*“.
29. Fakt, že na záznamu o přestupku není na první pohled vidět kromě konstrukce benzinové čerpací stanice okolní průmyslová nebo rodinná zástavba, nevylučuje naplnění materiální stránky přestupku. I kdyby stála benzinová čerpací stanice v obci osamocena v poli a nepřiléhala k ní žádná další zástavba, bude materiální stránka přestupku při překročení rychlosti nejméně o 47 km/h bez dalšího zachována a naplněna.
30. V nyní řešeném případě je ale dopravní situace jasná. K benzinové čerpací stanici navazuje frekventovaná silnice I/49 spojující Vizovice a Zlín (rovněž vidět na snímku). Je tedy povinností řidiče bez jakýchkoliv excesů dodržovat nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h. Jestli se skutečně žalobce domnívá, že se žádného přestupku nedopustil, když jel v obci rychlostí téměř 100 km/h, bude se odvolací orgán vážně zabývat podnětem k přezkoumání jeho zdravotní způsobilosti, neboť výklad a dodržování pravidel silničního provozu je nepřípustný a vysoce ohrožující ostatní účastníky silničního provozu, což ostatně žalobce sám prokázal přestupkem spáchaným dne 4. 2. 2017.
31. Žalobce dále tvrdí, že rychlost zvýšil proto, že zde probíhal motoristický závod, jak uvádí od začátku řízení. S ohledem na přijíždějící účastníky přidal na krátkou chvíli rychlost a následně ji snížil, když k hlídce policie dojel již rychlostí v místě povolené“.
32. Tvrzení žalobce o tom, že se v místě konal „jakýsi motoristický závod“ nemá absolutně žádnou oporu ve spise. Na snímku ze záznamu o přestupku je vidět

osamocené vozidlo obviněného, kterému byla změřena rychlost v obci o 47 km/h nad nejvyšší povolený limit 50 km/h. Pokud by tedy obviněný měl zvyšovat a pak rychle snižovat rychlost svého vozidla kvůli projíždějícím účastníkům silničního závodu, budou vozidla na snímku jednoduše v momentě změření vidět, což nejsou. Navíc, i kdyby se snad závod v místě měl konat, není to žádný důvod k vyloučení odpovědnosti za vytýkaný přestupek, protože to není okolnost vylučující jinak odpovědnost za přestupek. Navíc není pravdou, že obviněný od počátku uváděl, že rychlost zvyšoval kvůli motoristickému závodu. V řízení před správním orgánem I. stupně žalobce tvrdil, že rychlost zvýšil pouze kvůli koloně vozidel. O motoristickém závodu nepadlo ze strany žalobce ani slovo.

33. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
34. Z připojených správních spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti.
35. Součástí správního spisu je spis Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Územní odbor Zlín, Dopravní inspektorát, č. j. KRPZ-15454-4/PŘ-2017-150506, v němž je důležité Oznámení přestupku, ve kterém policie uvedla, že žalobce jako řidič motorového vozidla porušil dne 4. 2. 2017 v 8:39 hod. v obci Vizovice, část Razov, křižovatka, firma Jelínek, směrem na Zlín, na silnici č. I/49 ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů a tím se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. V popisu události pak uvedeno, že 4. 2. 2017, v 8:39 hod. ve Vizovicích, Razov, křižovatka firma Jelínek ve směru jízdy na Zlín na silnici č. I/49 bylo hlídkou PČR ve složení nstržm. ... a nstržm. .... pomocí vztyčené paže zastaveno vozidlo RZ: ....., kdy řidiči shora uvedeného vozidla byla naměřena rychlost jízdy 100 km/hod., což po odpočtu tolerance měřicího zařízení je nejméně 97 km/hod., kdy v uvedeném úseku je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod. Typ měřicího zařízení bylo zařízení laser. Součástí Oznámení je Záznam o přestupku s fotografiemi - výstup z měřicího zařízení a ověřovací list č. 8012-OL-70386-16. Pokud jde o výstup z měřicího zařízení, jsou na něm zachyceny dvě fotografie auta, s čitelnou registrační značkou 4AN 4301. Z fotografie je patrné, že v uvedenou dobu bylo deštivé počasí, vyplývá to z obou fotografií, zejména z detailní fotografie na přední sklo vozidla a stěrače. Bylo zjištěno, že se jednalo v tomto případě o vozidlo reg. zn. ...., naměřená rychlost 100 km/h, přičemž povolená rychlost v uvedeném místě byla 50 km/h. Dále uvedeno, že úsek, ve kterém bylo měřeno byly Vizovice, Razov, směr Zlín 4. 2. 2017 v čase 08:39:35h., přičemž bylo měřeno silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, rok výroby 2007, ověření bylo provedeno u uvedeného silničního rychloměru 15. 11. 2016, přičemž doba ověření platí po dobu jednoho roku (doba, po kterou lze rychloměr používat).
36. Dne 15. 2. 2017 oznamoval MěÚ Vizovice žalobci zahájení řízení o přestupku a předvol ho k jednání na 8. 3. 2017 v 15:00 hod. Předvolání a oznámení o zahájení žalobce osobně převzal 17. 2. 2017. 24. 2. 2017 udělil žalobce plnou moc

k zastupování advokátovi JUDr. Radku Bechyně, tento pak zaslal plnou moc správnímu orgánu společně s přípisem. V něm sdělil, že podává návrh na doplnění dokazování ve věci přestupku výše uvedeného čísla jednacího a sdělil, že nevyužije práva účasti na ústním jednání v dané věci. Žádal nařízení nového termínu ústního jednání tak, aby mohlo být vyhověno všem nárokům správního orgánu a za účelem využití procesních práv účastníka. Dále sdělil, že navrhuje doplnění dokazování o výsledch zasahujících policistů, neboť se domnívá, že došlo k závažným pochybením při zajištění skutkového děje a za účelem prokázání naplnění materiálního aspektu přestupku. V závěru sdělil, že žádá správní orgán, aby poté, co doplní správní spis o podklady, kterými byl účastník uznán vinným z předmětného přestupku, tato rozhodnutí v souladu s běžnou praxí a legislativou a v zájmu základních zásad správního řízení, předně zásadou ekonomičnosti a hospodárnosti správního řízení, zaslal tyto do jeho datové schránky.

37. Správní orgán ve věci konal dne 8. 3. 2017 jednání o projednání přestupku žalobce, žalobce ani jeho právní zástupce se nedostavili a u tohoto jednání byly shrnuty výsledky dosavadního šetření a byl proveden důkaz přečtením jednotlivých listů přestupkového spisu Policie ČR, č. j. KRPZ-15454-4/PŘ-2017-150506.
38. 13. 3. 2017 bylo do datové schránky právního zástupce žalobce odesláno sdělení, kde správní orgán reagoval na dokument právního zástupce, v němž mimo jiné uvádí, že „navrhuje doplnění dokazování o výsledch zasahujících policistů, neboť se domnívá, že došlo k závažným pochybením při zjištění skutkového děje a za účelem prokázání naplnění materiálního aspektu přestupku“. Správní orgán uvedl, že jelikož zástupce v tomto podání neuvedl, v čem konkrétně spatřuje závažné pochybení policie při zajištění skutku, vyzýval ho k doplnění podání a byla mu poskytnuta sedmidenní lhůta od doručení výzvy.
39. Právní zástupce žalobce na tento přípis reagoval tak, že smyslem výsledku policistů je prokázání materiálního aspektu přestupku, s ohledem na způsob, jakým obviněný ohrozil v daném místě ostatní účastníky silničního provozu, chodce apod., kdy jiní svědci přestupkového jednání nejsou známi. Materiální aspekt je v tomto případě stěžejní i s ohledem na místo, kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Dále by svědci měli potvrdit tvrzení obviněného, že po hlavní komunikaci, když vyjížděl z prostoru benzinové čerpací stanice, přijížděla kolona vozů, kdy obviněný zvýšil rychlost, tak aby tyto neomezoval.
40. Na to pak správní orgán právnímu zástupci žalobce zaslal sdělení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, a to nejpozději do sedmi dnů od doručení. Zástupce žalobce reagoval tak, že sdělil, že podklady pro vydání rozhodnutí jsou nedostačující, je zřejmé, že nedošlo, a ani nemohlo dojít k naplnění materiálního aspektu přestupkového jednání. Z důkazních prostředků, prokazujících spáchání přestupkového jednání, jednoznačně nevyplývá jakákoliv společenská nebezpečnost daného jednání. Citoval rozhodnutí NSS: *„Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění*

materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek“.

41. Dále sdělil, že v případě, že správní orgán považuje materiální aspekt za naplněný, je nezbytné, aby toto tvrzení prokázal a jednoznačně doložil, a to nikoliv obecnými formulacemi, ale konkrétními poznatky.
42. Dne 12. 4. 2017 Městský úřad Vizovice, odbor přestupkový a správní pod č. j. MUVIZ 6322/2017 vydal rozhodnutí, kdy rozhodl, že žalobce je vinen přestupkem podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 4. 2. 2017 v 8:39 hod. na silnici I/49 v obci Vizovice, části Razov, při řízení osobního motorového vozidla tov. zn. .... ve směru na Zlín, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 47 km/hod. (po odpočtu tolerance měřicího zařízení), tedy v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod. a více. Tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena dle příslušných ustanovení zákona o přestupcích pokuta ve výši 8.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a dále byl zavázán k povinnosti nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč.
43. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedeno, jakými listinami bylo prováděno dokazování (jednalo se o jednotlivé listiny policejního spisu).
44. Dále pak v odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že k požadavku zástupce žalobce ohledně předvolání policistů za účelem provedení svědeckých výpovědí, že toto se jevílo správnímu orgánu jako nadbytečné, neboť požadavek zástupce žalobce k výpovědi policistů se týkal v podstatě toho, že jím mělo být prokázáno naplnění či nenaplnění materiálního znaku přestupku, což správní orgán pokládal za nadbytečné. Správní orgán je názoru, že jejich výpověď by pro posuzovanou věc nemohla přinést ničeho nového, neboť místní situaci správní orgán zná ze své činnosti velmi dobře. Obviněný své motorové vozidlo řídil v úseku, kde je obecnými pravidly silničního provozu stanovena nejvyšší dovolená rychlost na 50 km/hod., a to obecně z důvodu ochrany bezpečnosti a zdraví všech účastníků silničního provozu. Jedná se o dosti frekventovanou silnici, kde se v její blízkosti po pravé straně jízdy na Zlín nachází několik rodinných domů a později odbočka vedoucí k několika firmám ve Vizovicích, části Razové, vlevo je pak PennyMarket, autoservis, autobazar, silnice technické kontroly a opět další firmy. Lze tedy očekávat zvýšený pohyb chodců a motorových vozidel vjíždějících od těchto objektů na hlavní silnici, a to přesto, že ke skutku došlo v sobotu. Díky tomuto faktu má správní orgán za to, že materiální znak přestupku byl bezpochyby jednáním obviněného naplněn. Navíc rychlost jízdy obviněného byla 97 km/hod. (po odpočtu tolerance měřicího zařízení), což znamená překročení rychlosti pro

úseky nacházející se mimo obec, což je z hlediska společenské nebezpečnosti velmi zásadní fakt. Pokud se týká dalšího tvrzení obviněného, kdy by měli policisté potvrdit, že při vyjíždění z benzinové čerpací stanice zvýšil obviněný rychlost proto, aby neomezoval k němu přijíždějící kolonu vozidel, správní orgán uvedl, že z fotografie pořízené měřícím zařízením policie nic takového nevyplývá – žádnou kolonu vozidel zde nelze vidět. Předvolávat policisty za účelem prověření tohoto tvrzení by tedy bylo rovněž nadbytečné. Správní orgán tedy s ohledem na výše uvedené odmítl provést důkaz svědeckými výpověďmi policistů. V souvislosti s materiálním znakem přestupku, jak v odůvodnění uvedeno, poukázal zástupce žalobce na část rozsudku NSS č. j. 5As 104/2008-45 s tím, že je správní orgán povinen materiální znak přestupku prokázat konkrétními poznatky, koho, či jaký konkrétní zákonem chráněný zájem měl obviněný domnělým přestupkovým jednáním ohrozit, jakým způsobem k tomuto ohrožení došlo s ohledem na povahu a formální aspekt přestupku, na místo a čas spáchání přestupku, povětrnostní podmínky, dostupnou infrastrukturu, stav komunikace, zástavbu a její využití. V tomto ohledu navrhl doplnit dokazování o provedení místního šetření. Dále by měl správní orgán dle právního zástupce žalobce vzít v potaz okolnosti spáchaného přestupku, následek, okolnosti spáchání přestupku, míru zavinění a pohnutku vedoucí ke spáchání daného jednání.

45. Pokud se týká materiálního znaku přestupku, má správní orgán za to a uvedl to již výše v rozhodnutí, že ten je jednáním obviněného jednoznačně naplněn. Ke spáchání přestupku obviněným došlo v úseku, kde se sice nenachází hustá bytová zástavba, ale i tak i zde je pohyb chodců značný především díky přítomnosti supermarketu, kde právě lidé i v sobotu ráno chodí/jezdí nakupovat. Tyto účastníky silničního provozu mohl obviněný svou jízdou ohrozit na zdraví a majetku, jež jsou právě důvodem k zákonné úpravě zákonodárce. Pokud se týká povětrnostních podmínek, z fotografie jsou zřejmé zapnuté stěrače na automobilu a mokrá silnice, což svědčí o deštivém počasí a v souvislosti s ním, o nutnosti opatrné jízdy, zajisté nikoliv rychlostí 97 km/hod. Tato rychlost je, jak je obviněnému zajisté známo, rychlostí, jež překračuje i nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou pro úseky mimo obec. I z tohoto důvodu je dle správního orgánu jednoznačně dáno naplnění všech znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku, tzn. i toho materiálního. V souvislosti s naměřenou rychlostí pak správní orgán uvádí, že rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5As 104/2008-45, na který zástupce žalobce poukázal, nepřiléhá na nyní posuzovanou věc, jelikož ten se týká případu, ve kterém došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti pouze o 2 km/hod.
46. Závěr správního orgánu o vině žalobce vyplývá ze všech shromážděných důkazů, zejména ze záznamu přestupku, na němž je mimo jiné zachyceno vozidlo tov. zn. ...., reg. zn. ...., jemuž byla silničním laserovým rychloměrem dne 4. 2. 2017 v 8:39 hod. na silnici I/49 v obci Vizovice naměřena rychlost 100 km/hod., resp. 97 km/hod. Toto vozidlo pak bylo hlídkou policie zastaveno, byl ztotožněn jeho řidič, sepsáno oznámení přestupku a věc byla vzhledem k její sankční povaze postoupena na MěÚ Vizovice.

47. Při stanovení druhu sankce a její výměry byly zohledněny jednotlivé body ust. § 12 odst. 1 přestupkového zákona, tzn., že bylo přihlédnuto k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele. Jednání obviněného bylo s ohledem na naměřenou rychlost a jeho materiální stránku vyhodnoceno jako velmi závažné porušení právních předpisů. Společenská nebezpečnost spočívá nejen v riziku již zmíněného ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, kteří se v okolí pozemní komunikace, na níž bylo prováděno měření, pohybují (v rozhodnutí rozvedeno výše), ale i v ohrožení samotného obviněného. Co se týká způsobu spáchání přestupku, správní orgán uvádí, že jej obviněný spáchal konáním, nikoliv opomenutím, kdy shodou okolností nedošlo k žádným následkům přestupku. Správní orgán nemůže s ohledem na projednání v nepřítomnosti obviněného hodnotit jeho pohnutky, které jej ke spáchání k přestupku vedly, okolnosti, za nichž byl spáchán, a ani míru jeho zavinění. Pokud se týká osoby obviněného, tato byla posuzována z jeho evidenční karty řidiče, kde sice již má pět záznamů v přestupcích za překročení rychlosti, ovšem nelze je vzít s ohledem na dobu, jež uplynula od jejich spáchání, v potaz.
48. Žalobcem bylo podáno včas odvolání (blanketní odvolání) a bylo uvedeno, že bude doplněno ve lhůtě 20 dnů.
49. Odvolání bylo zástupcem žalobce doplněno. Uváděl, že obviněný z přestupku se k přestupku v průběhu řízení nikdy nedoznal, naopak opakovaně tvrdil, že vozidlo během spáchání přestupku neřídil. Druhou ze základních náležitostí, jak uvedeno, která v řízení, jehož výsledkem bylo vydané rozhodnutí, nebyla odpovídajícím způsobem prokázána a zargumentována, je naplnění tzv. materiálního aspektu přestupku. Poukázal na judikaturu NSS, rozsudek č. j. 5As 104/2008-45, která jednoznačně otevírá, resp. znovu – objevuje charakter tohoto aspektu. Zdůraznil, že správní orgán by měl vzít v potaz okolnosti spáchaného přestupku, a to v kontextu toho, že nevznikl žádný následek přestupkového jednání (nedošlo k dopravní nehodě, nebyl bezprostředně ohrožen žádný účastník silničního provozu), dále také okolnosti spáchání přestupkového jednání, míru zavinění a případnou pohnutku vedoucí ke spáchání daného jednání. Uvedl, že základním nedostatkem napadeného rozhodnutí je skutečnost, že tvrzení materiálního aspektu je neúplné, a hlavně nijak neprokazované, v rozhodnutí prakticky nijak nezmníněné, že vyšší rychlost rovná se automaticky vyšší nebezpečí, což je dle zástupce žalobce naprosto nelegitimní citace právní normy v kontextu s aplikací práva, ale pokud tedy v napadeném rozhodnutí správní orgán tvrdil, že byla porušena nebo ohrožena bezpečnost, měl prokázat jak a v čem, tvrzení toto však neprokázal. Navrhoval, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
50. Dne 13. 6. 2017 pod č. j. KUZL-35273/2017 v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil ve výroku rozhodnutí tak, že se precizuje skutkové vymezení protiprávního jednání, konkretizuje se místo spáchání přestupku (ulice Zlínská, křižovatka k firmě Jelínek) a doplňuje se odpočtová tolerance měřicího zařízení (± 3 km/h), v souladu s ust. 90

odst. 5 správního řádu se odvolání žalobce zamítá a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 4. 2017 se v jeho zbytku, tj. ve výroku pokuty (8.000 Kč), a zákazu činnosti (6 měsíců) a povinnost nahradit státu náklady řízení (1.000 Kč), potvrzuje.

51. Pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný se ztotožnil s odůvodněním správního orgánu I. stupně, měl skutkový stav za řádně prokázaný, tedy za zjištěné, že přestupkového jednání, tak jak je popisováno ve výroku rozhodnutí, se žalobce dopustil. Dospěl k závěru, stejně tak jako správní orgán I. stupně, že došlo k naplnění nejenom formálního, ale i materiálního znaku přestupku.

52. Posouzení věci krajským soudem.

53. Žaloba není důvodná.

54. Krajský soud v Brně má za to, že jakékoliv dokazování nad důkazy založené ve správním spise správního orgánu I. stupně nebylo potřeba provádět. Ze spisu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje je spáchání přestupku žalobcem zcela jednoznačně prokázáno, nejsou o něm nejmenší pochybnosti a je zcela evidentní, v kterém místě k přestupkovému jednání, i v kterou hodinu došlo a toto zcela jednoznačně vyplývá z Oznámení přestupku (Odevzdání věci) a Záznamu o přestupku, včetně dvou fotografií. Nebylo třeba provádět ani výslech policistů, kteří přestupkové jednání zjistili, toto i soud má za zcela nadbytečné, neboť všechny potřebné skutečnosti vyplývají z policejního spisu.

55. Nebylo třeba provádět ani místní šetření, jak žalobce navrhoval, neboť toto by do věci nepřineslo nic nového.

56. Ve kterém místě k přestupkovému jednání žalobce došlo, zcela jednoznačně z policejního spisu vyplývá, když je tam uvedeno, že k přestupkovému jednání žalobce, tedy k překročení rychlosti o 50 km/h (po odpočtu ± 3 km – 47 km/hod. došlo ve Vizovicích, části Razov, v ulici Zlínská, u křižovatky k firmě Jelínek, směr jízdy na Zlín, kdy takto je místo popsáno i v Oznámení přestupku Policií ČR. Přesně dle toho, co je v Oznámení přestupku uvedeno, doplnil místo spáchání přestupku i žalovaný, takže soud neví, jak přesněji by místo spáchání přestupku mělo být popsáno.

57. Místo bylo tedy uvedeno zcela přesně, tedy místo spáchání přestupku, a to v souladu s ust. § 77 zákona č. 200/1990 Sb., zákon o přestupcích, dle něhož *výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku a označení místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce, popř. rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3) a*

započtení doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

58. Všechny skutečnosti uvedené v ust. § 77 zákona o přestupcích tedy výrok rozhodnutí obsahuje výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně, resp. upřesnění výroku žalovaného.
59. Soud tedy neví, jak uvedl, co jiného by ještě mohlo být ohledně místa spáchání přestupku uvedeno a místo, kde ke spáchání přestupku došlo, navíc ani žalobce nezpochybnil. Nebylo proto ohledně tohoto třeba vyslýchat policisty nebo provádět místní šetření.
60. Pokud žalobce namítá, že je důležité, zda byl naplněn materiální znak přestupku či nikoliv.
61. *Podle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštního právního předpisu nebo o trestný čin.*
62. Soud má najisto postaveno, kde k přestupkovému jednání žalobce došlo, přičemž je zcela evidentní, že se jednalo o místo, kde zákonem povolená rychlost je 50 km/h a v případě žalobce tento v uvedeném úseku jel rychlostí téměř dvojnásobně vyšší (po odpočtu odchyly 97 km/h), přičemž by se jednalo, jak správně uvádí správní orgány, o rychlost, která není ani zákonem povolena mimo obec. O jaké místo se jedná, uvedl již správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí, když uvedl, že se jedná *dosti frekventovanou silnici, kde se v její blízkosti po pravé straně jízdy na Zlín nachází několik rodinných domů a později odbočka vedoucí k několika firmám ve Vizovicích, části Razové, vlevo je pak PennyMarket, autoservis, autobazar, stanice technické kontroly a opět další firmy. Lze tedy očekávat zvýšený pohyb chodců a motorových vozidel vjíždějících od těchto objektů na hlavní silnici, a to přesto, že ke skutku došlo v sobotu. S ohledem na blízkost supermarketu je zvýšené nebezpečí ohrožení chodců či řidičů, neboť velmi často do supermarketu lidé v sobotu ráno chodí či jezdí nakupovat.*
63. Soud má za to, že v místě, kde k přestupkovému jednání došlo, nebylo tedy třeba provádět místní šetření, neboť správní orgán I. stupně, když se jednalo o úřad sídlící ve Vizovicích, zajisté místo přestupku dobře zná a z toho, jak je uvedené místo popsáno, je zcela nepochybné, že je to místo, kde může, ať již ve všední den, nebo i v sobotu v dopoledních hodinách docházet k tomu, že se v uvedeném místě může pohybovat větší množství chodců, nebo řidičů motorových vozidel, kteří by mohli být rychlou jízdou žalobce ohroženi na životě či zdraví, stejně tak by mohl rychlou jízdou na životě či zdraví ohrozit žalobce sám sebe, nebo by mohla být způsobena značná škoda na majetku, ať už samotného žalobce, či jiných účastníků silničního provozu.

64. Je tedy nepochybné, že materiální znak přestupku, tak jak ho má na mysli ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích jednoznačně naplněn byl, o tom soud nemá sebemenších pochyb.
65. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu je v tomto případě nepřipadný z toho důvodu, že situaci, kterou popisoval Nejvyšší správní soud, došlo k překročení rychlosti o 2 km/h, a v tomto případě téměř o 50 km/h, což je dozajista zcela jiná situace a soud musí pouze zdůraznit, že za situace, kdy došlo k tak vysokému překročení rychlosti v místě, kde se mohl vyskytovat v uvedenou dobu značný pohyb chodců či řidičů motorových vozidel, je toto velmi nebezpečné, a že se jednalo o riskantní způsob jízdy žalobce.
66. Soud pouze podotýká, že do doby podání žaloby žalobce v průběhu správního řízení nikdy neuváděl, že v určitém krátkém úseku zrychlil svou jízdu a poté ji zpomalil v důsledku motoristického závodu, který v místě probíhal. Nic takového žalobce v průběhu správního řízení neuváděl, mluvil pouze o projíždějící koloně vozů. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvádí, že on vůbec vozidlo neřídil.
67. Tuto skutečnost pak v žalobě již neuváděl. Je tedy evidentní, že jeho tvrzení nejsou věrohodná.
68. To však nic nemění na skutečnosti, jak soud uvedl shora, skutkový stav byl zjištěn náležitě, včetně toho, že byl naplněn jak formální tak materiální znak přestupku.
69. Uložená sankce je pak v souladu se zákonem a je také správním orgánem I. stupně řádně odůvodněna.
70. Bylo bez sebemenších pochyb zjištěno, že žalobce se přestupkového jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, materiální znak přestupku naplněn byl a místo spáchání přestupku bylo náležitě popsáno. Soud proto žalobu dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) jako nedůvodnou zamítl.
71. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. května 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně